

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-404/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către XXXXXXXX XXXXXXXX
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică
nr.3-37/2024 din 29.11.2024

20 noiembrie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-37/2024 din 29.11.2024, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Cebotari, Consiliul Superior al Procurorilor–

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 19.09.2023, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Djulieta Devder.

La data de 11.12.2024, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația înaintată de XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, prin care a solicitat anularea acesteia și sancționarea disciplinară a procurorului Djulieta Devder.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 14.08.2023, XXXXXXXX XXXXXXXX a înaintat o sesizare către Consiliul Superior al Procurorilor, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Djulieta Devder.

În sesizare se menționează că procurorul Djulieta Devder ar fi susținut acuzarea de stat în dosarul penal nr. xxxxxxxxxxxx, examinat de Curtea de Apel Chișinău, în lipsa unor probe suficiente privind învinuirea lui XXXXXXXX XXXXXXXX pentru infracțiunile prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) și art. 188 alin. (3) lit.d) din Codul penal.

Autorul sesizării mai afirmă că procurorul, în susținerea acuzării de stat, a ascuns faptul că procurorul Pavel Vinițchi a fabricat învinuirea de tâlhărie, aspect care era vizibil și putea fi constatat din circumstanțele cauzei.

Astfel, ignorând probele care demonstau caracterul nefondat al învinuirii, procurorul ar fi insistat asupra menținerii unei acuzații neîntemeiate, contribuind astfel la crearea unei percepții false asupra situației reale a cauzei.

Totodată, în opinia autorului sesizării, procurorul ar fi influențat judecătorii să păstreze versiunea acuzării, precum și ar fi împiedicat administrarea efectivă a probelor propuse de partea apărării, deși era la curent cu importanța acestora pentru clarificarea circumstanțelor esențiale ale cauzei.

La fel, petentul consideră că procurorul neîntemeiat a contestat decizia Curții de Apel Chișinău.

În virtutea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin decizia din 19.09.2023, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În urma examinării sesizării, Inspecția procurorilor a constatat că, *urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxxxx a fost pornită la data de 06.03.2017, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Xxxxxx. La data de 07.03.2017, procurorul Pavel Vinițchi, i-a înaintat lui Xxxxxxx Xxxxxxx învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. d), e) și f) și art.188 alin.(3) lit.d) din Codul penal și a trimis cauza în instanța de judecată.*

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx din 27.12.2017, Xxxxxxx Xxxxxxx a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, totodată, a fost recunoscut culpabil pe acuzațiile aduse în baza art.188 alin.(2) lit.d), e) și f) Cod penal și condamnat la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sentința a fost contestată de procurorul Pavel Vinițchi, în partea ce ține de achitarea lui Xxxxxxx Xxxxxxx în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, cât și de către inculpat care a solicitat achitarea totală sau reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza art.186 Cod penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28.06.2018 apelurile înaintate au fost respinse, iar prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 06.08.2019, recursurile înaintate de procuror și avocat, în interesele inculpatului Xxxxxxx Xxxxxxx, au fost admise și s-a dispus anularea deciziei Curții de Apel Chișinău, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău a avut loc cu participarea procurorului Djulieta Devder, care a susținut integral acuzarea adusă lui Xxxxxxx Xxxxxxx în baza art. art.188 alin.(2) lit. d), e) și f) și art. 188 alin.(3) lit.d) din Codul penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14.03.2022, au fost admise apelurile înaintate de procuror, inculpat și avocatul acestuia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Xxxxxxx Xxxxxxx a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, totodată, Xxxxxxx Xxxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.d), e) și f) Cod penal, și condamnat la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Nefiind de acord cu achitarea inculpatului Xxxxxxx Xxxxxxx în baza art.188 alin.(3) lit.c) Cod penal, procurorul Djulieta Devder a contestat decizia Curții de Apel Chișinău la Curtea Supremă de Justiție.

Analizând probele administrate în cadrul examinării sesizărilor, Inspecția

procurorilor a reținut că, acțiunile de la etapa urmăririi penale și cele de la etapa judiciară sunt părți componente ale unui proces inseparabil, care se încheie cu actul justiției - pronunțarea sentinței. Or, fiecare act de la orice etapă a procesului penal poate fi luat în considerare sau poate fi lovit de nulitate și astfel poate influența, în sens pozitiv sau în sens negativ, produsul final - condamnarea sau achitarea persoanei. Finalizarea acestui proces deschide posibilitatea utilizării dublului grad de jurisdicție, sentința fiind pasibilă de atac cu apel și recurs, în condițiile legii.

Prin urmare, procurorul Djulieta Devder, fiind independentă în exercitarea atribuțiilor sale, a interpretat și a aplicat normele materiale și procesuale conform propriei convingeri și, în aceeași ordine de idei, nu poate fi trasă la răspundere disciplinară pentru opinia sa la examinarea cauzei penale în privința inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX.

Totodată, Inspecția procurorilor a subliniat că nu are competența de a aprecia probele administrate în cauza penală și nici de a angaja răspunderea disciplinară a procurorului, în condițiile în care decizia Curții de Apel Chișinău din 14.03.2022 nu este definitivă, aceasta fiind atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de 13.10.2023, XXXXXXXX XXXXXXXX a depus o contestație prin care a solicitat anularea deciziei Inspecției procurorilor și emiterea unei noi hotărâri de constatare a abaterii disciplinare, cu sancționarea procurorului Djulieta Devder.

Potrivit contestatarului, Inspecția Procurorilor nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor invocate în sesizare și, în consecință, contrar prevederilor legale, au fost mușamalizate acțiunile ilegale ale procurorului, care a susținut apelul în lipsa probelor de acuzare și, ulterior, deși dosarul în privința sa era unul fabricat, a contestat deciziile Curții de Apel Chișinău de achitare parțială.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 19.09.2023, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder.

În acest sens, Colegiul a reținut că în acțiunile procurorului Djulieta Devder nu au fost stabilite temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către aceasta a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură, deoarece și-a exercitat atribuțiile prevăzute de prevederile art. 51 alin. (4), (5) și 53 din Codul de procedură penală.

Prin urmare, procurorul Djulieta Devder a reprezentat învinuirea în numele statului în Curtea de Apel Chișinău în cauza penală în privința inculpatului XXXXXXXX XXXXXXXX, fiind independentă în exercitarea atribuțiilor sale. Ulterior, considerând soluțiile neîntemeiate, le-a contestat cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, Colegiul a reiterat că, în raport cu acțiunile procurorului vizat, în cadrul examinării apelului declarat de XXXXXXXX XXXXXXXX au fost formulate cereri de recuzare a procurorului, întemeiate pe aceleași motive invocate în sesizare și reluate în contestație, cereri care au fost respinse ca neîntemeiate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a reținut că angajarea răspunderii disciplinare este condiționată de îndeplinirea cumulativă a cerințelor referitoare la faptă, vinovăție și existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul

produs. Sub aspectul vinovăției, aceasta trebuie stabilită în mod cert, în temeiul probatoriului administrat în cauză.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară doar acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care un observator rezonabil — o persoană informată și de bună-credință — nu ar putea identifica o justificare.

În consecință, Colegiul de disciplină și etică a constatat că acțiunile procurorului din Procuratura de circumscripție, Djulieta Devder, astfel cum au fost prezentate în acțiunea disciplinară și comparate cu constatările rezultate în urma verificărilor efectuate, nu relevă încălcări ale normelor de drept material sau procesual.

Totodată, alegațiile și omisiunile invocate în acțiunea disciplinară exprimă, în realitate, doar dezacordul lui XXXXXXXX XXXXXXXX față de poziția de acuzare adoptată de procurorul Djulieta Devder în privința sa și față de învinuirile care îi sunt aduse.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 11.12.2024, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația înaintată de XXXXXXXX XXXXXXXX împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, prin care s-a solicitat anularea acesteia și atragerea la răspundere disciplinară a procurorului Djulieta Devder.

Potrivit argumentelor expuse de contestatar, Colegiul de disciplină și etică nu a depus diligența necesară pentru a da o apreciere corectă faptelor reclamate, iar la emiterea hotărârii au fost luate în considerare exclusiv raționamentele expuse în decizia Inspecției procurorilor, ignorându-se acțiunile ilegale ale procurorului.

La fel, contestatarul a menționat că, în contradicție cu prevederile art. 50 alin. (3) și (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, contestația sa a fost examinată în lipsa inspectorului care a emis decizia, precum și în absența oricărui alt inspector, a cărui participare era obligatorie, dar și în lipsa procurorului vizat, care astfel a evitat să răspundă la întrebările pregătite de contestatar.

Concomitent, XXXXXXXX XXXXXXXX susține că, prin soluționarea contestațiilor sale împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 19.09.2023 abia la data de 29.11.2024, Colegiul de disciplină și etică ar fi încălcat prevederile art. 50 alin. (6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Totodată, acesta afirmă că semnarea unipersonală a Hotărârii nr. 3-37/2024 din 29.11.2024 de către președintele Colegiului de disciplină și etică, Vladislav Guțan, ar constitui o încălcare a prevederilor art. 51 alin. (4) din aceeași lege.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură

¹ Aprobare prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestația înaintată s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare.

Contestatarul XXXXXXXX XXXXXXXX nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Djulieta Devder nu și-a expus poziția vizavi de cele invocate în contestație.

Cu referire la speța în cauză, inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei privind încetarea procedurii disciplinare.

În completarea argumentelor expuse în decizie, inspectorul-șef a subliniat că depășirea termenului de 2 luni de examinare a contestației s-a produs din motive independente de Inspecția procurorilor sau de Colegiul de disciplină și etică.

Astfel, la 18.10.2023 a fost lichidată Inspecția procurorilor din cadrul Procuraturii Generale, iar noua Inspecție a procurorilor, în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, a devenit funcțională doar la 09.09.2024. or, în lipsa unei Inspecții a procurorilor funcționale nici Colegiul de disciplină nu și-a putut desfășura activitatea.

În ce privește faptul semnării unipersonale, de către președintele Colegiului de disciplină și etică, a Hotărârii nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, inspectorul-șef a menționat că începând cu 04.08.2023, art.85 alin.(1) din Legea nr.3/2016 are următoarea redacție: *„Hotărârile colegiilor se emit în scris, sunt motivate, se semnează de către președintele colegiului și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii lor, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile sunt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice”*.

Conform art.7 alin.(3) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, *în cazul în care între două acte normative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepția situațiilor prevăzute la art.5 alin.(3) și (4).*

Pe cale de consecință, începând cu 04.08.2023, Hotărârile adoptate de către Colegiile din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor sunt semnate exclusiv de președinții Colegiilor și nu de către toți membrii care au participat la procesul de deliberare.

În context, Inspecția procurorilor a menționat și faptul că tactica prezentării probelor în instanța de apel aparține procurorului participant în instanța de apel.

Totodată, depunerea recursului ordinar, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14.03.2022, chiar dacă acesta a fost respins ca inadmisibil prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28.06.2023, este reglementată de lege, în particular, prevederile art. 53 alin.(1) pct.9) și art.421 raportat la art.401 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală. Prin urmare, exercitarea unui drept prevăzut de lege, nu poate constitui abatere disciplinară.

În altă ordine de idei, s-a menționat că, XXXXX XXXXX a solicitat tragerea la răspundere disciplinară și a completului de judecători ai Curții de Apel Chișinău, care au examinat cauza sa penală în ordine de apel. Astfel, prin decizia Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.41/8 din 22.09.2023, s-a decis restituirea, fără examinare, a contestației lui XXXXXXXX XXXXXXXX

împotriva Hotărârii nr.115/5 din 26.05.2023 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar.

Drept urmare, în lipsa unor argumente de natură să anuleze Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024, inspectorul-șef a solicitat respingerea contestației formulate de XXXXXXXX XXXXXXXX.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, analizând contestația formulată de XXXXXXXX XXXXXXXX, argumentele prin care acesta își exprimă dezacordul față de soluția pronunțată prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, poziția reprezentantului Inspecției procurorilor, precum și întregul material al cauzei și aspectele relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția Colegiului de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru motivarea acestei concluzii, vor fi expuse infra raționamentele de fapt și de drept care au stat la baza deliberării și adoptării deciziei Consiliului Superior al Procurorilor în acest caz.

Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024 este legală și întemeiată, fiind bazată pe o motivare explicită în raport cu criticile formulate de petent și cuprinzând clarificări adecvate privind motivele respingerii contestației. Circumstanțele reținute sunt compatibile cu situația supusă examinării disciplinare și sunt pe deplin aliniate considerentelor expuse în hotărârea contestată.

Pe această dimensiune, Consiliul consemnează că temeiurile invocate în contestația lui XXXXXXXX XXXXXXXX nu sunt concludente și nu pot fi reținute, acestea rezultând dintr-o interpretare subiectivă a situației de fapt și de drept.

În cadrul investigațiilor efectuate, Inspecția procurorilor a prezentat clarificările necesare și a descris în mod complet modul în care procurorul Djulietta Devder a reprezentat acuzarea de stat în cauza penală în care XXXXXXXX XXXXXXXX este învinuit, fără a identifica abateri disciplinare în acțiunile acesteia.

De altfel, existența unei abateri disciplinare în comportamentul unui procuror trebuie să fie riguros fundamentată, cu aprecieri juridice clare și relevante, raportate la circumstanțele concrete ale cauzei. În lipsa unei asemenea fundamentări, susținerile riscă să fie irelevante și să golească de conținut contestația, care trebuie să fie susținută prin argumente convingătoare.

În acest sens, Consiliul apreciază că argumentele prezentate de XXXXXXXX XXXXXXXX exprimă, în esență, dezacordul acestuia cu poziția de acuzare a procurorului privind infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e) și f) și art. 188 alin. (3) lit. d) din Codul penal, pe care petentul afirmă că nu ar fi comis-o.

În context, se impune subliniat faptul că Consiliul Superior al Procurorilor nu examinează legalitatea actelor procesuale dispuse în cursul urmăririi penale sau al reprezentării acuzării în instanță. Competența Consiliului vizează exclusiv verificarea modului în care procurorul a acționat într-o speță concretă și dacă acest mod de acțiune este conform cu legislația și actele normative care reglementează conduita profesională a procurorului.

În cadrul reprezentării acuzării de stat în instanța de judecată, procurorul beneficiază de independență funcțională, având libertatea de a-și forma propria

convingere juridică asupra probelor administrate și de a formula poziția de acuzare, cu respectarea principiilor legalității, obiectivității și imparțialității.

În acest sens, este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care subliniază constant că imparțialitatea judecătorului sau a procurorului se evaluează atât conform unui test subiectiv, ce vizează convingerile personale ori interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, ce examinează dacă magistratul a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă privind imparțialitatea sa (cauza *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, hotărârea din 27 august 1991, § 40).

Subsecvent, Consiliul reține că singura autoritate competentă să verifice și să aprecieze probele administrate într-o cauză penală — atât individual, sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, cât și în ansamblu, prin prisma coroborării — este instanța de judecată. Aceasta, călăuzindu-se de dispozițiile legii și de propria convingere formată pe baza probelor cercetate în ședința de judecată, stabilește pedeapsa efectivă și decide asupra categoriei și cuantumului acesteia.

În speță, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.03.2022, au fost admise apelurile declarate de procuror, de inculpat și de avocatul acestuia, dispunându-se rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri. Prin această hotărâre, XXXXXXXX XXXXXXXX a fost achitat pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, însă a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) și f) Cod penal și condamnat la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Consiliul menționează că, prin contestarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14.03.2022, procurorul a exercitat un drept procesual prevăzut de lege, iar eventualele neconcordanțe între poziția juridică exprimată de procuror și soluția instanței (recursul ordinar fiind respins ca inadmisibil prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 28.06.2023) constituie diferențe de interpretare și apreciere profesională, neputând fi calificate drept abateri disciplinare.

Într-adevăr, angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune întrunirea cumulativă a condițiilor privind existența faptei ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre acțiunea acestuia și rezultatul produs. Sub aspectul vinovăției, aceasta trebuie stabilită în mod cert, în baza probelor administrate în cauză.

Astfel, o abatere disciplinară poate fi sancționată doar atunci când se constată cu certitudine că procurorul a încălcat legea în exercitarea atribuțiilor sale, având o formă de vinovăție — directă sau indirectă — în săvârșirea faptei imputate.

În conformitate cu art. 46 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, procedura disciplinară trebuie să stabilească în mod clar faptele imputate procurorului și circumstanțele în care acestea au fost comise, în baza unor probe clare și concludente.

În speță, analiza materialului probator administrat în cadrul verificărilor efectuate de Inspekția procurorilor și de Colegiul de disciplină și etică nu a relevat nicio formă de vinovăție a procurorului Djulieta Devder care să justifice aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară s-a desfășurat cu respectarea tuturor cerințelor legale, iar petiționarului i-au fost expuse în mod clar motivele respingerii sesizării și contestațiilor sale.

Totodată, Consiliul apreciază ca fiind declarativă afirmația potrivit căreia contestația ar fi fost examinată în lipsa inspectorului care a emis decizia sau a oricărui alt inspector a cărui prezență ar fi fost obligatorie. Din procesul-verbal al ședinței Colegiului de disciplină și etică din 20.11.2024 rezultă cu claritate că contestația petentului a fost examinată în prezența acestuia (prin videoconferință) și a inspectorului-șef Mircea Roșioru, care a reprezentat Inspekția procurorilor în baza dispoziției nr. 22/2024 din 14.11.2024.

În ceea ce privește absența procurorului vizat, invocată de petiționar, Consiliul notează că participarea acestuia la ședința Colegiului de disciplină și etică nu era obligatorie. Astfel, art. 50 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, coroborat cu pct. 52 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, prevede expres că neprezentarea fără motive întemeiate a procurorului, a persoanei care a depus sesizarea sau a reprezentanților acestora, citați legal, nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.

Concomitent, Consiliul nu poate reține argumentul referitor la pretinsa depășire a termenului de examinare a contestației, în condițiile în care termenul de 2 luni prevăzut de Legea nr. 3/2016 nu reprezintă o limită temporală a cărei încălcare atrage nulitatea hotărârii Colegiului.

În speță, depășirea termenului prevăzut la art. 50 alin. (6) din aceeași lege a fost determinată de două circumstanțe obiective:

- prevederile pct. 53 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, care impun prezența obligatorie a reprezentantului Inspekției procurorilor la ședințe;
- transferul Inspekției procurorilor din cadrul Procuraturii Generale în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor.

Astfel, în perioada 18.10.2023 (data lichidării Inspekției procurorilor din cadrul Procuraturii Generale) – 05.09.2024 (data la care Inspekția procurorilor reorganizată în subordinea Consiliului a devenit funcțională), activitatea Colegiului de disciplină și etică a fost suspendată.

De altfel, petiționarul nu a invocat nerespectarea termenului de examinare în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică, ceea ce denotă că acesta a consimțit tacit modul de examinare, având în vedere că obiecțiile prezentate ulterior îi erau cunoscute încă de la acea etapă.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 51 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul menționează că prin Legea nr. 200/2023 pentru modificarea unor acte normative (privind îmbunătățirea mecanismelor de selecție, evaluare și răspundere disciplinară a procurorilor), art. 85 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 a fost modificat, în sensul înlocuirii sintagmei „de către toți membrii colegiului prezenți la ședință” cu sintagma „de către președintele colegiului”.

În situația conflictului dintre două acte normative cu aceeași forță juridică, prevalează actul normativ mai recent. Prin urmare, începând cu data de 04.08.2023 (data intrării în vigoare a Legii nr. 200/2023), hotărârile adoptate de Colegiile din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor sunt semnate exclusiv de președinții acestora.

Având în vedere argumentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor decide respingerea contestației înaintate de XXXXXXXX XXXXXXXX și confirmarea legalității și temeiniciei Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi pro respingerii contestației și 0 voturi contra, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct.9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct.81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de XXXXXXXX XXXXXXXX, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2024 din 29.11.2024.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ